

«Люди, не убивайте друг друга»

Myöhäsyksyllä, 85 vuotta sitten J. K. Paasikivi kirjoitti päiväkirjaansa lainauksen Josif Stalinilta. Isä Aurinkoinen kun oli Paasikivelle neuvotteluissa todennut Moskovassa: ”Maantieteelle me emme voi mitään, ettekä te voi sille mitään.” Tämän tosiasian Paasikivi kirjoitti itsellen muistiin.

Niin surullista kuin tämä aika onkin, maantieteelle emme vieläkään mahda mitään, yhtään mitään. Idässä on Venäjän maa ja venäläiset. Täällä lännessä Suomi ja me suomalaiset. Kummatkaan eivät ole lähdössä kai lähiaikoina mihinkään asuttamastaan maantieteellisestä paikasta.

Siksi kaiken tämän väkivallan, vastakkainasettelun ja molemminpuolisten viholliskuvien luomisen keskellä meidän pitää muistaa, että rajan molemmin puolin asuu ihmisiä - ihan tavallisia ihmisiä, joita ei paskankaan vertaa kiinnosta Putin eikä Stubb eikä Nato eikä sota. Molemmin puolin rajaa elää tavallisia ihmisiä, jotka haluavat elää eloaan. Rauhassa. Pelotta.

Siksi ja juuri siksi, olisi hyvä niin ajatuksissaan kuin fyysisestikin syytä ylittää rajoja. Nähdä, että rajan kummallakin puolella elää tavallisia ihmisiä, jotka haluavat elää rauhassa ja sovussa.

Olen aina korostanut, että historia ei toista itseään. Se on suuri latteus, jolla me ihmiset vain siirrämme vastuumme teoista abstraktille historialle, joka ei koskaan tee mitään. Historia ei toista itseään, me ihmiset sen teemme. Piste.

Nyt meidän olisi tehtävä historiaa tekemällä kaikkemme rauhan eteen. Sodan eteen tekijöitä riittää kaikkialla. Mutta se rauha. Se kaipaa rakentajia ja puolustajia.

Meillä kaikilla on oltava unelma paremmasta maailmasta, kaikesta ympärillä olevasta hulluudesta huolimatta. Sillä ilman unelmia ja aatteita paremmasta, meillä ei ole olemisen tarkoitusta, syytä elää.

Niin, Paasikivi totesi sanomalehtihenkilöille keväällä 1945 seuraavasti: "Idässä on 1300 kilometriä ikkunaa. Jos heittelette siihen ikkunaan tiiliskivillä, niin valmistautukaa korjaamaan omat jälkenne". Kun seuraamme nykyistä mediaa, niin se keskittyy ikävällä tavalla tiiliskivien heittoon päin itäistä ikkunaa. Toivoa sopii, että ikkuna idässä on kovaa lasia, sillä journalistit eivät sanojensa tuhojälkiä korjaa.

Ja kun idästä provokaattorit provosoivat, niin pitää olla provosoitumatta. Sillä provokaattorin tehtävä on provosoida, siis miksi antaa hänelle juuri sitä, mihin he pyrkivät. Pitää olla kaukaa viisas ja katsoa kohti tulevaisuutta. Turha jäädä kiinni tähän hetkeen kuin paskakärpänen kärpäspaperiin.

Lopuksi.

Kiitos, että sain osallistua kirjanne maailmaan saattamiseen. OLEMATTOMAN KOKENEET on upea dokumentti ihmisyydestä, rohkeudesta, unelmista, utopiasta, elämästä kaikkine iloineen ja pettymyksineen. Te ylittitte sekä maantieteellisiä että asenteellisia rajoja monin tavoin. Toivoa sopii, että kirjaan tallennetut muistot, tarinat ja kokemukset rohkaisevat sekä kannustavat ihmisiä ylittämään maantieteellisiä ja ideologisia rajoja lähitulevaisuudessakin.

Ette ole kokeneet olematonta. Olette olleet rohkeita sekä ennakkoluulottomia ja kokeneet sellaista, mihin kovin harvat kykenivät ja kykenevät elämässään, ennen kuin muuttuvat osaksi olemattomuutta.

Voikaa hyvin - mitä parhaiten.

Ystävällisesti

Jussi

jk. ai niin - lopuksi vielä kansanviisaus Karjalan kannakselta, Koiviston pitäjältä: "Naapurissa pittää käyvä seitsemä kertaa päiväs, ja viis kertaa vihassa ollessakkii".